

/

درباره مجله کارنامه که هوشنگ گلشیری در آن سردبیری می‌کرد

پله چهل و نهم

ماهانامه ادبی کارنامه هیچگاه به شماره 50 نرسید

بعد از اتفاقات دوم خرداد 76، عده‌ای از نویسندگان تصمیم به تولید مجله‌ای ادبی با دوره چاپ ماهنامه گرفتند و این باعث شد تا نگار اسکندر فر - روزنامه‌نگار قدیمی و مدیر فرهنگی باسابقه - به دنبال گرفتن مجوز انتشار این مجله با نام «کارنامه» برود؛ مجوزی که در سال 76 دریافت شد اما موضوع قتل‌های زنجیره‌ای و حواشی پیش‌آمده بعد از آن، تاریخ انتشار نخستین شماره را تا خرداد 78 عقب انداخت. نخستین سردبیر این نشریه، هوشنگ گلشیری بود که تا زمان مرگش عهده‌دار این سمت بود و توانست 11 شماره را مدیریت کند. اما بعد از گلشیری اتفاقات دیگری در کارنامه رقم خورد و در نهایت این مجله پرطرفدار در شماره 49 توقیف شد و برای همیشه با مخاطبانش خداحافظی کرد.

دوازدهمین شماره مجله کارنامه ویژه خود گلشیری بود و محمود دولت‌آبادی آن را سردبیری کرد. اما بعد از آن تا آخرین شماره، این شورای سردبیری بود که بر تولید کارنامه نظارت می‌کرد. محمد محمدعلی-دبیر قصه ماهنامه کارنامه- در مصاحبه‌ای که 23 اسفند 96 با روزنامه ایران داشته خاطرات جالبی از روزهای حضورش در این نشریه بازگو کرده است؛ «نخست نگار اسکندر فر با همراهی و همدلی شهریار وقفی‌پور آستین همت بالا زدند و یک جلسه نقد و بررسی برای رمان تازه منتشر شده «برهنه در باد» برپا کردند. به‌نظرم خوشامدگویی و معارفه خوبی بود. من آن زمان از این اقدام به‌عنوان پهن کردن فرش قرمز تعبیر کردم. حالا پس از این همه سال شاید بهتر باشد بگویم با آن سفره رنگین صداقت و مدیریت نم‌گیرم کرد.» محمدعلی که در زمان بسته شدن ماهنامه کارنامه 57 ساله بود از انتخاب دقیق و با وسواس آثار و داستان‌ها برای چاپ در مجله گفته و اینکه هیچ وقت به دنبال ویرایش آثار دریافتی نبوده است؛ «چون اغلب با جوانان سروکار داشتیم خود را موظف می‌دیدیم دمکرات باشیم. طبعاً در آن جو دوستانه و منظم، دریافت تازه‌ای نیز از معنای حقوق فردی و احترام متقابل به دیگران را تجربه کردیم؛ تجربه‌ای ناب که از خاستگاه مدیر و صاحب‌امتیاز و دبیر تحریریه برمی‌خاست. هرگز داستان‌هایی را که نیاز به ویرایش جدی و اصلاح ساختاری داشت انتخاب نمی‌کردم تا مثلاً آن قدر روی آن کار کنم که به سلیقه خودم نزدیکش کنم. آنچه برای ارسال‌کنندگان داستان جانداختم یا سعی می‌کردم جاببندازم این بود که من و ما اگر داستان‌نویسیم باید داستانی داشته باشیم و کمتر ادا و اطوار در بیاوریم و به حاشیه‌ها دامن بزنیم.» غیر از محمدعلی، اما افراد دیگری مثل منوچهر آتشی، عمران صلاحی، شهریار وقفی‌پور و حافظ موسوی از جمله اعضای تحریریه کارنامه بودند. در طول سال‌هایی که کارنامه منتشر می‌شد، جایزه شعر کارنامه هم هم‌ساله با دبیری حافظ موسوی و حضور منوچهر آتشی و جمعی از شاعران برگزار می‌شد که پس از تعطیلی مجله کارنامه، این مراسم متوقف شد. در نهایت این مجله پس از 49 شماره با حکم شورای نظارت بر مطبوعات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در 24 اسفند 1383 توقیف شد و یکی از پرمخاطب‌ترین ماهنامه‌های چنددهه اخیر که یکی از وزین‌ترین تحریریه‌ها را هم داشت به همین سرعت به پایان راه رسید؛ راهی که آغازش با هوشنگ گلشیری بود.